

Ulik betaling

TEKST

Eilert Ringdal

PUBLISERT 1. januar 2007

Jeg starter nå en privatpraksis, og ønsker å ha et system hvor jeg har en vanlig takst på timebetaling, men med et slingringsrom («sliding scale») så det er mulighet til å lage avtaler med enkelte klienter om lavere takst dersom de har store økonomiske problemer. Jeg har praktisert i USA, hvor dette er et vanlig system. Jeg diskuterte det med en kollega her i Norge, og han mente en slik ordning ville være lovstridig, da han ikke trodde det var lov å ta forskjellig betaling for samme tjeneste i Norge.

Snart privatpraksis

Dersom finansieringen skjer ved refusjon fra folketrygden, er all betaling regulert, og du må følge reglene for dette. Pasienten skal selvfølgelig være kjent med de økonomiske forholdene før behandlingsstart.

Dersom den praksis du skal drive, er av typen «pasienten betaler alt selv», så hindrer ikke lovverket å ta ulik betaling fra forskjellige pasienter. Men for den enkelte pasient må det være klinkende klart hva han/hun skal betale, før behandlingen begynner. Jeg kjenner for øvrig ikke til begrepet «sliding scale», men baserer mitt svar på den forklaringen du bruker. Erfaringsmessig snakker også pasienter med hverandre. En ulik betaling av den typen du nevner, kan nok lett medføre flere økonomiske diskusjoner med pasientene.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 1, 2007, side

TEKST

Eilert Ringdal, Forhandlingssjef i Psykologforeningen